

Wstęp

„Języki obce dają nam szansę bycia sobą w odmienny sposób, a to przecież kwintesencja wolności”.

Tonkin, H. 2003, *Why learn foreign languages? Thoughts for a new millennium* (tłum. red.)

Świat u progu XXI wieku to świat dynamiczny, zmienny, przewidywalny zasadniczo tylko w tym, że stawia przed człowiekiem coraz to nowe wyzwania i otwiera przed nim niespotykane i często atrakcyjne perspektywy.

Nauczanie języków obcych wydaje się w tym kontekście dziedziną o specyficznej randze, gdyż przez fakt, że wielojęzyczność stała się jednym z istotnych wymogów funkcjonowania w dzisiejszym świecie, wypracowane na polu dydaktyki języków obcych rozwiązania obejmują swym zasięgiem ogromną liczbę ludzi na świecie i w sposób bezpośredni jej obecnie dotyczą. Oznacza to, że teoretycy i praktycy nauczania języków stoją przed poważnymi wyzwaniami związanymi z wypracowaniem metod, zasad i reguł jak najlepiej odpowiadających dynamicznie zmieniającej się rzeczywistości, aby dać podbudowę dla jak najskuteczniejszych działań nauczyciela i ucznia. Zadanie to jest tym bardziej trudne, że żywiołowość, rozmach i zmienność świata wymuszają konieczność wybiegania poza teraźniejszość. Postulaty teoretyczne i rozwiązania praktyczne nie mogą więc być jedynie odpowiedzią na problemy, które stawia przed uczącymi i nauczonymi rzeczywistość edukacyjna istniejąca tu i teraz, ale muszą być dostosowane do wymogów przyszłości, która jest przewidywalna tylko w pewnym, niewielkim zakresie. Istotną cechą dydaktyki języków obcych, funkcjonującej w erze nazwanej przez niektórych postmetodyczną, musi więc być tworzenie systemów otwartych, zdolnych do adaptacji do nowych parametrów, wrażliwych na zmianę i dynamikę, będących w stanie generować nowe rozwiązania i nowatorskie strategie.

Wypracowanie rozwiązań na miarę tych wyzwań dokonuje się na drodze dialogu: wymiany myśli i doświadczeń, dyskusji nad wprowadzonymi już w życie modelami i tworzonymi dopiero projektami, prezentacji i konstruktywnej krytyki wyników badań i obserwacji. Cel stworzenia forum dla takiego właśnie dialogu przyświecał konferencji „Dydaktyka języków obcych na progu XXI wieku” zorganizowanej we wrześniu 2006 przez Instytut Filologii Angielskiej Uniwersytetu Jagiellońskiego wraz z Instytutem Neofilologii Akademii Pedagogicznej w Krakowie pod auspicjami Polskiego Towarzystwa Neofilologicznego. Owocem, a zarazem wymiernym rezultatem konferencji jest tom zawierający 34 artykuły¹, który z satysfakcją i radością przekazujemy w ręce Czytelników.

---

¹ Artykuły zostały opublikowane w formie przygotowanej przez Autorów.

Szeroka gama zagadnień dotyczących nauczania języków obcych poruszonych przez autorów prac opublikowanych w niniejszej książce jest odpowiedzią na wielowymiarową i wieloaspektową rzeczywistość nauczania języków we współczesnym świecie. Tematyka artykułów obejmuje problemy zarówno bardziej teoretyczne, jak i praktyczne. Bogaty i urozmaicony wachlarz omawianych zagadnień odzwierciedla liczne istotne aspekty procesów związanych z uczeniem się i nauczaniem języków obcych, dotykając problematyki wielojęzyczności, ewaluacji, psycholingwistycznych podstaw przyswajania języka, zastosowania nowoczesnych technologii w dydaktyce, praktycznych aspektów procesu dydaktycznego, uczenia dzieci oraz kształcenia nauczycieli języków obcych. Wprowadzeniem do tomu jest tekst o charakterze filozoficznym, wzbogacający rozważania zawarte w artykułach w dalszych rozdziałach o wymiar estetyczny i głęboko humanistyczny.

Jako redaktorki tomu pragniemy wyrazić nadzieję, że niniejszy wybór artykułów zainteresuje zarówno nauczycieli poszukujących odpowiedzi na ważne w dzisiejszych czasach pytania, jak i badaczy interesujących się problemami na płaszczyźnie bardziej teoretycznej. Zawarte tu prace są ważnym źródłem wiedzy na temat najnowszych tendencji w nauczaniu. Wierzymy też, że mogą się stać inspiracją dla poszukujących nowych rozwiązań.

Oczywiście prace zebrane w niniejszej publikacji nie wyczerpują w żadnej mierze zagadnień istotnych dla nowoczesnej dydaktyki języków obcych, ale z pewnością stanowią ważny przyczynek do dorobku myśli glottodydaktycznej w Polsce.

Jeszcze raz serdecznie dziękujemy Uczestnikom konferencji w Krakowie, szczególnie tym, którzy wygłosili wykłady plenarne oraz napisali artykuły zebrane w tym tomie. Wyrażamy też wdzięczność wobec Recenzentek, prof. dr hab. Krystyny Drożdżał-Szelest, oraz prof. dr hab. Danuty Gabryś-Barker, które ofiarnie i rzetelnie wywiązały się ze swego zadania. Pragniemy też specjalnie podziękować Władzom Diekańskim Wydziału Filologicznego Uniwersytetu Jagiellońskiego, a w szczególności Paniom Dziekan: prof. dr hab. Marceli Świątkowskiej i prof. dr hab. Zofii Berdychowskiej, za dofinansowanie niniejszej publikacji.

*Maria Jodłowiec
Anna Niżegorodcew*